

CUINAR ÉS COSA DE TOTS

CAPO AMB ESCAMARLANS

Tallem el pollastre en 4 quarts, i hi posem sal i pebre. A continuació fregirem els escamarlans en una paella amb oli roent (1 minut). Treurem els escamarlans i fregirem el pollastre uns 8 minuts, deixant que quedi ben ros per tots dos costats. A continuació treurem el pollastre i posarem a sofregir la pastenaga, les cebes i els alls aproximadament 8 minuts. Al final fregirem la tomata i hi

posarem 1 copa de vi blanc i 1 copa de conyac. Ho remenarem durant 10 minuts perquè la salsa agafi consistència i posarem el brou de peix deixant-lo bullir durant 10 minuts; passat aquest temps, es passa la salsa pel colador xinès, posant-la en un recipient, més tard passarem a flambejar el pollastre, els escamarlans i posarem salsa pel cim.

MIL.LENARI DE CATALUNYA

L'any 988, ara fa 2 anys, es celebra el mil·lenari de Catalunya. L'any 988 és la data que es pren com a referència d'aquest fet. És cert que una nació no neix en una data determinada -en tal any va néixer aquesta o aquella nació-, una nació neix i es va fent al llarg del temps, al llarg de la Història, però l'any 988 significà l'inici del govern independent dels territoris que, més tard foren anomenats Catalunya.

Retrocedim fins el segle IX i a partir d'aquí repassem els fets històrics que desembocaren en la data del 988.

La nit de Nadal de l'any 800, el Papa Lleó III coronava solemnement Carlemany, cap d'un imperi que abastava gairebé tot Europa. Només la Península Ibèrica, al Sud Oest, en restava fora, sota el poder dels invasors sarrains, que havien enderrocat el regne visigot.

Al redós del Pirineu, però, amb l'impuls i el suport franc s'havien constituït uns comtats que conformaven la marca que, per aquesta frontera, defensava el regne carolíngi.

Aquests comtats, de concessió imperial, s'anaren aglutinant a l'entorn de l'hegemonia del de Barcelona, sota el dictat del qual es va organitzar el país, Guifré I el Pelós, a finals del s. IX, va reunir sota el seu govern els comtats de Barcelona, Girona, Osona, Besalú, Cerdanya, Urgell i, en morir, va llegar-los als seus hereus, els quals varen exercir el govern prescindint del nomenament reial. Així neixia la Casa Comtal de Barcelona.

Passarien encara cent anys, durant els quals s'organitzaria el territori, entre el poder franc al Nord i les lluites intermitents en les fronteres d'Al-Andalus al Sud i al Oest. Malgrat això,

es desenvolupava l'agricultura, s'iniciava la construcció d'esglésies i monestirs, al costat dels quals s'establiren escriptors que despertaven l'interès dels estudiosos de l'època, i balbucejava una llengua que, a poc a poc, es diferenciava del llatí.

Els comtats s'anaven obrint al món: els comtes i els bisbes trametien ambaixades a la Còrdova musulmana, al mateix temps que viatjaven a Roma en sol·licitud de favors papals. No és estrany, doncs, que en aquest context, i en el moment de la transició de la dinastia carolíngia a la capetida el comte de Barcelona, Borel II, l'any 988, ara fa mil anys, refusés prestar vassallatge a Hug Capet, i a partir d'aleshores iniciés, de fet, el govern independent dels territoris que, més tard, serien anomenats Catalunya.

X Concurs de Ceràmica de Quart

Del 20 al 29 de Juliol de 1990

